

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 505/2022
18.05.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Дубравке Дамјановић, Милене Рашић, Бате Цветковића и Светлане Томић Јокић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Богдана Бијелице, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Новом Саду К-824/2019 од 06.12.2021. године и Вишег суда у Новом Саду КЖ1 41/22 од 17.02.2022. године, у седници већа одржаној дана 18.05.2022. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Богдана Бијелице, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Новом Саду К-824/2019 од 06.12.2021. године и Вишег суда у Новом Саду КЖ1 41/22 од 17.02.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду К-824/2019 од 06.12.2021. године окривљени АА је оглашен кривим због извршења кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ и изречена му је условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од 6 (шест) месеци и одређено је да се иста неће извршити уколико окривљени за време проверавања од 1 (једне) године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело.

Истом пресудом окривљеном је изречена мера безбедности забрана приближавања и комуникације са оштећеном тако што се окривљеном забрањује приступ оштећеној ББ на минималној удаљености од 100 метара од места становања и места рада оштећене, узнемиравање оштећене и даља комуникација са оштећеном у трајању од 1 године рачунајући од дана правноснажности пресуде. Оштећена ББ је са имовинскоправним захтевом упућена на парницу. Окривљени је обавезан да накнади трошкове кривичног поступка чија висина ће бити прецизирана посебним решењем, те да накнади судски паушал у износу од 15.000,00 динара, а све у року од 3 месеца од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Вишег суда у Новом Саду КЖ1 41/22 од 17.02.2022. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА - адвоката Богдана Бијелице и потврђена је пресуда Основног суда у Новом Саду К-824/2019 од 06.12.2021. године.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА - адвокат Богдан Бијелица, због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји као основан поднети захтев, те да сагласно члану 492. став 1. тачка 2) ЗКП преиначи пресуде Основног суда у Новом Саду К-824/2019 од 06.12.2021. године и Вишег суда у Новом Саду КЖ1 41/22 од 17.02.2022. године у ослобађајућу пресуду.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Указујући на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљеног АА у поднетом захтеву истиче да како у изреци правноснажне пресуде нису наведени сви елементи кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ, то стога дело за које је окривљени оглашен кривим није кривично дело. Наиме, по ставу браниоца окривљеног, из описа радње за коју се окривљени у конкретном случају терети и то да је он након краће вербалне расправе оштећену шутнуо у пределу ногу, а без описа при томе начина и средства извршења радње, произилази да радња извршења није предузимана у континуитету, већ је предузета само једном и није таквог интензитета да може значајније угрозити мир и спокојство оштећене, при чему код оштећене не постоји континуирани осећај угрожености имајући у виду контекст свих осталих односа у породици.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се, по оцени Врховног касационог суда, не могу прихватити као основани, из следећих разлога:

Основни облик кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. Кривичног законика чини онај ко применом насиља, претњом да ће напасти на живот или тело, дрским или безобзирним понашањем угрожава спокојство, телесни интегритет или душевно стање члана своје породице.

Имајући у виду цитирани законски опис бића кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ, то, по налажењу Врховног касационог суда, из чињеничног описа кривичног дела утврђеног у изреци правноснажне пресуде и то да је окривљени АА „дана 13.07.2016. године ... применом насиља, претњом да ће напасти на живот и тело, дрским и безобзирним понашањем угрозио спокојство и телесни

интегритет члана своје породице оштећене бивше супруге ББ, на тај начин што је након краће вербалне расправе оштећену ББ шутнуо у пределу ногу, затим је током августа месеца 2017. године оштећеној ББ послао поруке претећих садржина на број телефона који је оштећена користила и то 064/...-...-...: „Будеш ли проговорила пресећићу ти гркљан и одох у ..., још ја имам ко ће ме извадити, је..ћу мамицу теби и оном твој адвокату што му пу..ш, лежаћеш у дебелој ладовини, ја ћу те тамо сместити“, затим октобра месеца 2017. године послао поруку претеће садржине: „Само покажи телефон има да га прогуташ чим изађеш из суда“, јасно и недвосмислено произилази да се у описаним радњама окривљеног АА стичу сва битна законска обележја кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ, за које је он оптужен и правноснажно оглашен кривим, па се следствено томе као неосновани оцењују наводи браниоца окривљеног којима се указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП на штету окривљеног.

Наиме, из чињеничног описа кривичног дела утврђеног у изреци правноснажне пресуде, по налажењу овога суда, јасно произилази да постоји континуитет радње извршења предметног кривичног дела од 13.07.2016. године до октобра месеца 2017. године, а која радња у конкретном случају обухвата три догађаја описана у изреци пресуде и састоји се у примени насиља од стране окривљеног према својој бившој супрузи - оштећеној ББ дана 13.07.2016. године и претњама да ће напасти на њен живот и тело у два наврата током августа месеца 2017. године и током октобра месеца 2017. године, док је угрожавање спокојства и телесног интегритета последица сва три описана догађаја, тако да је у догађајима описаним у изреци правноснажне пресуде утврђен контекст насиља од стране окривљеног према члану своје породице – бившој супрузи ББ, при чему је за постојање предметног кривичног дела довољно да је предузета и само једна радња.

У осталом делу захтева за заштиту законитости, указујући да побијане пресуде не садрже јасне разлоге о одлучној чињеници и то да је понашање окривљеног угрозило спокојство и телесни интегритет оштећене, бранилац окривљеног, по налажењу овога суда, указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, а што није дозвољен разлог за подношење овог ванредног правног лека од стране окривљеног, односно његовог браниоца у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, па Врховни касациони суд ове наводе захтева није ни разматрао. Поред тога, нису разматрани ни наводи браниоца окривљеног у којима указује да суд није са извесношћу утврдио да ли је понашање окривљеног угрозило спокојство и телесни интегритет оштећене, те да није тачна констатација суда да је окривљени радње предузео „након краће вербалне расправе“, будући да је претходно оштећена физички насрнула на окривљеног ножем и засекла га по врату, а за шта је осуђена за кривично дело насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ пред Основним судом у Новом Саду у предмету К.бр.1425/17, а из разлога јер бранилац овим наводима у суштини оспорава и полемиче са чињеничним утврђењима у правноснажним одлукама, а што није дозвољен разлог за подношење овог ванредног правног лека од стране окривљеног, односно његовог браниоца.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП на коју се неосновано указује захтевом за

заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Богдана Бијелице, то је Врховни касациони суд на основу члана 491. став 1. ЗКП наведени захтев браниоца окривљеног одбио као неоснован.

Записничар-саветник
Снежана Лазин, с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић